

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವ ಹಾಡನ್ನೇತ್ತಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರ ಗಮನ ಸೇಳಿದಳು. ಹಾಡಿನ ಮೋದಲನೆಯ ಸಾಲೊಂದೇ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಅವಳು ಗಂಟಲೆತ್ತಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಯಾರೋ ಆ ಸಾಲನ್ನು ತಡೆ ರಹಿತವಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರಬಾರಿ ಹೇಳಲು ಪಣ ಒಡ್ಡಿರಬೇಕು ಅನಿಸಿತು. ಪಣ ಕಟ್ಟಿದವನು ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ಸೋಲುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಲಕ್ಷ ಹಾಕಿದ. ಅವನ ನೋಟದಿಂದಲೇ ಅವನ ಅಸಹನ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಬಂದು ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ ಎಂದಳ್ಳು.

ಮಕ್ಕಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಸರಿದರು. ಆಕೆಗೆ ತಾನು ಹೇಳುವ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಒಹಳ ನಂಬಿಕೆ. ಕರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಿದುಕುತ್ತ ಪದೇ ಪದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ತೊಡಕೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆಕೆ ವತ್ತಿಕೊಂಡ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಸವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಕುತ್ತಾಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸದ ಬಂದು ಸರಳ ಕತೆ. ಆ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಹುಡುಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಒಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳಿಂದ ಎಲ್ಲಾರೂ ವಿಶ್ವಾಸ. ಒಮ್ಮೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸೋಕ್ಕಿದ ಗೂಳಿಯೊಂದು ನುಗ್ಗಿದಾಗ ಆಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ಜನ ರಕ್ಷಣೆತ್ತಾರೆ.

‘ಅಂದ್ರೆ, ಅವಳು ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ ಆಗಿರದ್ದರೆ ಜನ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನು! ಎಂದು ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಮೊದ್ದವಳು ಕೇಳಿದಳ್ಳು. ಆ ಯುವಕ ಕೂಡ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದು.

‘ನನ್ನ ಸಂದೇಹ ಸರಿ.‘ ಚೆಕ್ಕುಮ್ಮೆ ಅರೆಮನ್ನಿನಿಂದ ಒಬ್ಬಿಕೊಂಡಳ್ಳು. ‘ಆದರೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಿರಿದ್ದರೆ ಅಮ್ಮ ಬೇಗನೆ ಕಾಪಾಡಲು ನುಗ್ಗಿತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.’ ಹುಡುಗಿಗೆ ಚೆಕ್ಕುಮ್ಮೆ ಸಮಜಾಯಿತಿ ಒಬ್ಬಿಗೆಯಾಗದೆ, ‘ನಾನು ಕೇಳಿದ ಕರ್ತವ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲ ಈ ಕರೆಯಪ್ಪು ಪೆದ್ದು ಕತೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದಳ್ಳು. ಅದೊಂದು ಪೆದ್ದು ಕತೆ ಎನ್ನುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಹಿಂತಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಹುಡುಗ ಸಿರಿಲ್ಗೂ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಕರೆಯನ್ನ ಶುರುವಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆ. ಬುನಾಫಿಸು ಕತೆ ಎಂದ. ಚೆಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಕರೆಯ ಮೇಲೆ ಓಪ್ಪಣಿ ಮಾಡದೆ ಆಗಲೇ ಸಣ್ಣ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ರಾಗವಾಗಿ, ‘ಮಂಡಾಲೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ’ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದಳು. ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಿದ ಯುವಕ, ‘ನಿವ್ವ ಒಳ್ಳೆ ಕರ್ತವ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲ ಅಂದ್ಯೋಳ್ಟಿನೆನೆ’ ಎಂದುಚಿಟ್ಟ. ಆ ಪಿಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡಿರದಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಗೆ ತನ್ನನ್ನ ಸಮರ್ಥಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಸುಗೇಂದಲ್ಗೇಂಡಳ್ಳು. ತಕ್ಕಣ ಧೃಥವಾಗಿ, ‘ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕತೆ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಕತೆ ಅರ್ಥವೂ ಆಗಬೇಕು, ಅದರ ಬೀಲೆಯನ್ನು ಅವರು ಕಟ್ಟುವಂತಿರಬೇಕು, ಗೊತ್ತಾ?’ ಎಂದಳ್ಳು.

ಇದನ್ನು ತಾನು ಒಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ ಎಂದ ಯುವಕ. ಆಕೆಗೆ ಯುವಕನ ಬಾಯಿ ಮುಂಚಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ‘ನಿಮಗೆ ಕತೆ ಹೇಳುವ ಮನಸ್ಸಿತ್ತೇನೋ!’ ಎಂದು ಉದ್ದಾರವಹಿಸಿದಳ್ಳು.

